

bygge fællesarbejdet mellem fire kunstarter og der bliver afsat ressourcer til det, skulle kunne barsle med både gode, smukke og toneangivende ting. Det forstår jeg simpelt hen ikke.

Og jeg forstår simpelt hen ikke fru Margrete Aukens synspunkt, at fordi man alle andre steder i verden har gjort det modsatte af os, så er det os, der er forkert på den. For tænk engang, hvis den produktudvikling virkelig viste sig at være frugtbar – jeg ved, at det ligger langt fra fru Margrete Aukens fantasi, men prøv nu bare at tænke på det – så havde vi faktisk noget at give alle de andre, og jeg er sikker på, at det er sådan.

Med hensyn til, om det kun er et operahus eller et opera- og musikhus, og om der er en eller to scener, vil jeg gerne sige, at det er noget af det, som vi har lagt vægt på bliver undersøgt teknisk. Og en af de ting, som vi også gerne vil have undersøgt nærmere, er, hvordan det forholder sig med ressourcerne, og jeg tror, forventningerne med hensyn til, hvor mange ekstra tilskuere Øresundsbroen vil kunne give, måske er noget, der skal vurderes lidt mere. Men det er ikke noget, vi er i stand til at afgøre i Folketingssalen i dag.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Det er ikke noget tungtvejende argument at kalde en for en grædekone, men jeg vil da tage det til mig, og så vil jeg med et stort smil sige: Hvis der skulle blive udviklet nogle fællesforestillinger, er det en smal sag at invitere andre ensembler udefra. F.eks. kan jeg fortælle hr. Peter Duetoft, at det var det, Det Kongelige Teater gjorde med »Der var engang«. Der brugte man ikke Kapellet, men havde andre til det. Så hvis det nu viser sig, at det er på bedding, kan man sagtens finde ud af det til sådan en lejlighed.

Jeg synes, det er meget at satse hele teatrets organisation – ikke bygningerne, og det glæder jeg mig over, men teatrets organisation – på en vision, som altså er en meget flyvsk drøm, og jeg synes, det, vi så oppe på Louisiana, var pinligt, hvis jeg skal komme i tanker om bare ét ord om det.

Men jeg vil igen lige sige til hr. Peter Duetoft, at hvis der er andre teatre ude i verden, som synes, det er en god idé, vil jeg meget gerne høre om det, for jeg ved jo, at inden for teatret selv er det sådan, at operaen er imod det, at balletten er meget tøvende over for det, og at

skuespillet i øjeblikket er det, der holder det oppe, fordi skuespillet er i krise. Men jeg synes, vi skulle hjælpe det i den krise på en anden måde end ved at snakke uden om problemerne, for den krise er alvorlig.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Fru Margrete Auken er bange for at ofre teatrets organisation og administration for en flyvsk idé, men jeg er bange for at ofre teatrets historie og tradition og den danske egenart, bare fordi fru Margrete Auken ikke tør, for det er jo det, det drejer sig om.

Det her er jo et spørgsmål om, hvorvidt man tror på, at det kan lade sig gøre, når man afsætter ressourcerne, og jeg tror på, at det kan lade sig gøre, hvis man afsætter ressourcerne. Og det er ikke noget argument, at man ikke gør det andre steder i verden, for der er så mange ting, vi gør i Danmark, som man ikke gør andre steder i verden, men vi plejer at prale af, at vi er de bedste alligevel.

Derfor synes jeg faktisk, det er lidt sølle og lidt grædekoneagtigt at komme med det argument, som fru Margrete Auken kommer med her, og jeg synes ikke, det viser, at der skal være dynamik. Det viser ikke andet, end at fru Margrete Auken vil plagiere et eller andet teaterkompleks, som findes et andet sted i verden, i stedet for at have noget, der er vores, og som bygger på vores traditioner og vores måde at gøre tingene på, som jo i øvrigt også var den oprindelige.

Formanden:

Fru Margrete Auken for den sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Se, hvis der nu skal sættes mange penge af til de dér fællesforestillinger og der i forvejen skal spares, fordi der skal bruges 10 mio. ekstra til skuespillet – for det koster det at drive det nye hus, har vi fået at vide af ministeren – kan man så ikke godt forstå, at ikke mindst operaen er panikslagen og siger, at det er operaens afvikling.

Det var den melding, vi fik forleden dag, hvor vi jo oplevede nogle temmelig desperate operasangere, og det hænger da sammen med sådan en gang – nå ja – løs snak som det, der kom fra hr. Peter Duetoft, og som man derefter